

Popis stokorunové státovky.

Státovky na 100 Kč jsou 17 cm široké a 8.5 cm vysoké, zhotoveny ze zvláštního papíru, který jest po různu prostoupen okrouhlými tělisky as 1 mm v průměru barvy světle modré, zelené a žluté; těliska lze nejlépe sledovati na nepotíštěném okraji.

Přední strana vroubena rámcem velikosti 16.4×7.8 cm, v jehož levém rohu jest nápis: REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ, pod ním pak drobným písmem: TATO STÁTOVKA VYDANÁ PODLE ZÁKONA ZE DNE 10. DUBNA 1919 ČÍS. 187. SB. Z. A N. PLATÍ. Ve třech rozích ostatních jest pak po číslici 100. Tisk rytiny rámcem i ostatního hlavního obrazce proveden z hloubky v jasně zelené barvě. Vnitřek rámcem vyplněn jemně vlnitým podtiskem, jenž po stranách jest hnědočervený, přechází do zelena a fialova. V levé polovině umístěn bohatě propíetáný pestrotisk s vlnitým okrajem; uvnitř téhož mezi dvěma velikými číslicemi (100) lev státního znaku, pod ním pak ve dvou řádcích: STO KORUN ČESKOSLOVENSKÝCH a po straně datum: V PRAZE, DNE 14. LEDNA 1920. Pod celou levou částí jest 1 cm vysoký pruh, sestávající z ornamentálně propíetáných drobných nápisů: REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ, v jehož pravé části jest podpis: SONNÁG, MINISTR FINANČÍ, v levé pak ČÍSLO s udáním číslice rumělkovou červení, která jest souhlasně i v pravém hoření rohu. V hoření rohu levém na podkladě pestrotiskovém SERIE a pod tím bližší její označení velkou písmenou. Pravou polovinu vyplňuje alegorická pohanská kniha sedící v křesle, jehož lenoch ukončen jest dvěma hoblucemi. V jejím podnoží nalézají se dvojice bůžků obklopující nápis: STO KORUN. V do'ením rámcovém okraji jest nápis: PADERÁNÍ STÁTOVEK TRESTÁ SE PODLE ZÁKONA.

Zadní strana má obrazec ve velikosti 15.5×7 cm rovněž jemnou rytinou tištěný v barvě šedozele. Označení číslici 100 umístěno ve všech čtyřech rozích a dole uprostřed dvakrát; vedle toho drobnými číslicemi po celém okraji rámce. Dále jest uprostřed obraz Hradčan s částí Malé Strany a Karlova mostu, nad nímž se klene nápis: REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ a pod ním ve větší tabulce nápisy:

STO KORUN

STO KORUN

СТО КРОНЪ

a ještě níže v menší tabulce

HUNDERT KRONEN

STO KORON

СЗАЗ КОРОНА.

Mimo to jest v levé třetině v oválovém rámci divčí poprsí v kroji kyjovském, kdežto v pravé

v obdobném umístění podobné poprsí v kroji pišťanském. Celek až na různojazyčná označení hodnot, rožní čísla „100“ a některé podrobnosti v šátcích komplikován jest podtiskem v barvě lososové. V obrazové rytině přední i zadní strany nalézá se droboučkým písmem přičiněná značka tiskárny (C) A. B. N. Co.

Čís. 601.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. října 1920

Ku provedení ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., o nabývání a pozbytování státního občanství.

Ku provedení ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., se nařizuje:

I. Přiznání státního občanství podle § 9 zákona.

Článek 1.

(¹) Osoby uvedené v § 9 zákona, které chtějí žádati za přiznání československého státního občanství, necht' podají žádost svou v propadlé lhůtě do 31. prosince 1921 u politického úřadu I. stolice, v jehož obvodě leží nynější jejich obec domovská.

(²) V žádosti dlužno uvést:

a) jméno, příjmení, zaměstnání (povolání) a bydliště žadatelovo;

b) místo a den narození (s doklady);

c) ve které obci má žadatel právo domovské v čas podání žádosti a ve které obci v území označeném v § 9 zákona měl právo domovské přímo před tím, než nabyl práva domovského v území Československé republiky (s doklady);

d) po případě jméno manželky a jména dětí mladších 18ti let, které podle § 16 zákona sledují manžela, po případě otce nebo matku (s doklady o oddavkách, po případě o věku dětí).

(³) Děti, které v čas podání žádosti jsou starší 18ti let, necht' podají žádost samostatně, chtějí-li za přiznání československého státního občanství žádati.

Článek 2.

(¹) Úřad, u kterého žádost byla podána, přezkoumá ji, je-li úplná, zejména obsahuje-li všechny předepsané doklady; není-li tomu tak, vrátí ji straně, aby ji doplnila a do uplynutí lhůty stanovené v článku 1. znovu předložila.

(²) Žádosti řádně doložené buďtež pak předloženy politickému úřadu II. stolice, který o nich rozhodne podle volného uvážení; vyhoví-li žádosti, vydá žadateli osvědčení o tom, že žadateli a po

případě jeho příslušníkům jmény uvedeným přiznává se státní občanství československé. Manželce rozvedené budiž vydáno osvědčení zvláštní.

(3) Proti zamítavému rozhodnutí možno podat podle všeobecných předpisů stížnost k ministerstvu vnitra, které o ní podle volného uvážení rozhodne.

(4) Zvláštní ustanovení § 12, odst. 2., a § 16, odst. 3., vládního nařízení ze dne 3. září 1920, č. 514 Sb. z. a n., týkající se vojenských gázistů, zůstávají nedotčena.

II. Nabývání československého státního občanství opcí podle § 4, č. 2., 4. a 6., zákona.

Článek 3.

(1) Osoby uvedené v § 4, č. 2., 4. nebo 6., zákona mohou ve lhůtách tamže stanovených a vymezených blíže vyhláškou ministerstva vnitra v dohodě s ministerstvem věcí zahraničních ze dne 20. srpna 1920, č. 492 Sb. z. a n., podat prohlášení o tom, že optují pro československé státní občanství (opční prohlášení), u úřadů stanovených tímto článkem.

(2) Osoby, které jsou rakouskými státními občany, necht podají své opční prohlášení u diplomatického zastupitelstva Československé republiky ve Vídni, osoby, které jsou německými státními občany, u diplomatického zastupitelstva Československé republiky v Berlíně.

(3) Jiné osoby necht podají své opční prohlášení, mají-li řádné bydliště v Československé republice, u politického úřadu I. stolice, v jehož úředním obvodu leží obec jejich bydliště; bydlí-li v cizině, u diplomatického zastupitelstva Československé republiky, v jehož úředním obvodu leží obec jejich bydliště.

(4) Opční prohlášení obsahují:

- a) jméno, příjmení, zaměstnání (povolání) a bydliště osoby podávající opční prohlášení (optanta);
- b) místo a den jeho narození (s doklady);
- c) v případech § 4, č. 2., zákona doklad o tom, že optant má právo domovské v území tamže uvedeném a že je měl přímo před tím v území Československé republiky;
- d) v případech § 4, č. 4., zákona doklad o tom, že optant má právo domovské v území tamže uvedeném a že jest jazykem a rasou Čechoslovákem (na př. o docházce do škol československých, o přihlášce k řeči české nebo slovenské při sčítání lidu a pod.);
- e) v případech § 4, č. 6., zákona doklad o tom, že optant jest německým státním občanem a že

jest československé národnosti (způsobem uvedeným pod písm. d);

f) doklad o tom, ve které obci optant podle § 14 zákona nabývá práva domovského;

g) po případě jméno manželky a jména dětí mladších 18ti let, na které se účinek opce podle § 5 zákona vztahuje (s doklady o odstavkách, po případě o věku dětí).

(5) Děti starší 18ti let necht podají opční prohlášení samostatně.

Článek 4.

(1) Úřad, u kterého opční prohlášení bylo podáno, přezkoumá je, je-li úplné, zejména obsahuje-li všechny předepsané doklady; není-li tomu tak, vrátí je straně, aby je doplnila a do uplynutí lhůty opční znovu předložila.

(2) V případech uvedených ve článku 3., odst. 2., vydá diplomatické zastupitelstvo, u kterého opční prohlášení řádně doložené bylo podáno, jménem vlády republiky Československé optantovi osvědčení o tom, že optant a po případě jeho příslušníci jménem uvedením opčním prohlášením stali se státními občany československými.

(3) Bylo-li opční prohlášení podáno u některého úřadu zmíněného ve článku 3., odst. 3., postoupí je tento úřad prostřednictvím nadřízeného úřadu ministerstvu vnitra, které o něm vydá osvědčení obsahu uvedeného v odstavci předcházejícím.

(4) Manželce rozvedené budiž vydáno osvědčení zvláštní.

(5) Opis osvědčení o tom, že optant a po případě jeho příslušníci stali se státními občany československými, budiž současně vždy zaslán také obci, která podle § 14 zákona stane se domovskou obcí optantovou.

Článek 5.

Den, kdy opční prohlášení řádně doložené bylo podáno, po případě podle článku 4., odst. 1., znovu předloženo, budiž ve vyřízení podle článku 4., odst. 2. a 3., uveden (§ 6 zákona).

III. Vzdání se československého státního občanství podle § 4, č. 7., zákona.

Článek 6.

(1) Prohlášení osob uvedených v § 4, č. 7., zákona o tom, že se vzdávají československého státního občanství, podatí jest ve lhůtě tamže stanovené u úřadů uvedených shora ve článku 3., odst. 3.

(2) Prohlášení obsahujž:

- a) jméno, příjmení, zaměstnání (povolání) a bydliště osoby, která prohlášení podává;
- b) místo a den narození (s doklady);
- c) doklady o tom, že osoba podávající prohlášení vyhovuje podmínkám stanoveným v § 1, č. 3., zákona;
- d) po případě jméno manželky a jména dětí mladších 18ti let, na které se účinek prohlášení podle § 16 zákona vztahuje (s doklady o oddavkách, po případě o věku dětí).

(3) Děti starší 18ti let necht podají prohlášení samostatně.

Článek 7.

O dalším řízení platí obdobně ustanovení článků 4. a 5. tohoto nařízení.

IV. Předpisy všeobecné.

Článek 8.

Kde se v tomto nařízení mluví o politickém úřadě I. stolice, rozumí se tím na Slovensku a v Podkarpatské Rusi župan. Rozhodnutí podle článku 2., odst. 2., vydává pro Slovensko a Podkarpatskou Rus ministr vnitra, jenž může rozhodování, pokud jde o Slovensko, svěřiti ministru zplnomocněnému pro správu Slovenska.

Článek 9.

Žádosti a prohlášení v tomto nařízení zmíněné dlužno podávati písemně; osoby, které neumejí nebo nemohou psáti, mohou je podávati ústně.

Článek 10.

V případech upravených články 2., 4. a 7. tohoto nařízení možno vydané rozhodnutí nebo osvědčení odvolati, zjistí-li se později, že nebylo zde podmínek stanovených zákonem, po případě tímto nařízením.

Článek 11.

O tom, kde a jak podávati jest opění prohlášení československých státních občanů ve prospěch cizího státního občanství, rozhodují předpisy vydané státem, pro jehož státní občanství se optuje.

Článek 12.

Veškeré předpisy tohoto nařízení vydávají se s výhradou odchylek, které po případě budou stanoveny smlouvami se zúčastněnými státy.

Článek 13.

Nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr vnitra v dohodě s ministrem věcí zahraničních.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Burger v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Husák v. r.

Čís. 602.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. října 1920

o prodloužení drahotní přírážky k důchodům válečných poškozců na rok 1921.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Přírážku ve výši 50% k základním důchodům, vyměřeným podle zákona o požitcích válečných poškozců ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., jest v případech naznačených v § 42 uvedeného zákona vypláceti prozatím i v roce 1921.

Od 1. dubna 1921 přísluší však tato přírážka k důchodu invalidnímu jen v případech, kde výdělečná schopnost jest o nejméně 35% snížena.

§ 2.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby tuto přírážku průběhem roku 1921 snížil neb zastavil, změní-li se poměry drahotní.

§ 3.

Nařízení toto, jehož provedením se pověřuje ministr sociální péče v dohodě s ministry financí a vnitra, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Fainor v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Mičura v. r.
Průša v. r.	Dr. Hotowetz v. r.

Husák v. r.